

Maternal Sacrifice and The Birthing of the World

Rabbanit Leah Sarna | Drisha Institute for Jewish Education | 28 Elul 5783

I. *Supposition: Kayin was born before the sin. Creation in a pre-sin world = kinyan.*

1. Genesis 4:1-2

Now the Human knew his wife Eve, and she conceived and bore Cain, saying, "I have gained a person with the help of ה'." She then bore his brother Abel. Abel became a keeper of sheep, and Cain became a tiller of the soil.

בראשית ד':א'-ב'

והָאָדָם יָדַע אֶת-חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת-קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת-ה': וַתִּסְּף לֵלֶדֶת אֶת-אַבְרָהָם אֶת-הֶבֶל וַיְהִי-הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה:

2. Rashi on Genesis 4:1:1-3

(1) AND THE MAN KNEW already before the events related above took place — before he sinned and was driven out of the Garden of Eden. So, also, the conception and birth of Cain took place before this. Had it been written, וידע אדם it would imply that after he was driven out children were born to him (Genesis Rabbah 22:2).

רש"י על בראשית ד':א':א'-ג'

והאדם ידע. כָּבֵר קִדְּם הָעֵנָן שֶׁל מַעְלָה, קִדְּם שֶׁחָטָא וְנִטְרַד מִגֵּן עֵדֶן, וְכֵן הִתְרִיז וְהִלָּדָה, שְׂאֵם כָּתַב וַיִּדַע אָדָם, נִשְׁמַע שֶׁלְאַחַר שֶׁנִּטְרַד הָיוּ לוֹ בְּנִים:

3. Bereshit Rabba 22:2

And Adam knew...and she conceived and bore Cain. Rabbi Elazar ben Azariah says: three wonders happened on the same day. On that day they were created, on that day they had sex and on that day they had children. Rabbi Akiva said: in the past Adam was created from earth and Eve was created from Adam. From here on, "in our image in our likeness" no man without a woman and no woman without a man and not the two of them without the Divine Presence.

בראשית רבה כב:ב

והָאָדָם יָדַע וּגְו', ...וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת קַיִן, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה שְׁלֹשָׁה פְּלָאִים נִעְשׂוּ בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, בּוֹ בְּיוֹם נִבְרָאוּ, בּוֹ בְּיוֹם שִׁמְשׁוֹ, בּוֹ בְּיוֹם הוֹצִיאוּ תוֹלְדוֹת... רַבִּי עֲקִיבָא...לְשַׁעְבֵּר אָדָם נִבְרָא מֵאֲדָמָה, וְחַוָּה נִבְרָאת מֵאָדָם, מִכָּאֵן וְאֵילָךְ (בראשית א, כו): בְּצִלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ, לֹא אִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְלֹא אִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְלֹא שְׁנֵינֵיהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה.

4. Rashi on Genesis 4:1

ה' — את קניתי. — She called him so with reference to her use of the word. קין is like "with the Lord"; she meant to say: when He created me and my husband He created us by Himself, but in the case of this one we are copartners with Him (cf. Niddah 31a).

רש"י על בראשית ד':א

קין. על שם קניתי: את ה'. כמו עם ה', כְּשֶׁנִּבְרָא אוֹתִי וְאֶת אִישִׁי, הוּא לְבַדּוֹ בְּרָאנוּ אֲבָל בְּזֶה נִשְׁתַּפְּטִים אָנוּ עִמּוֹ (גדה ל"א):

5. רש"י הירש בראשית ד':א'

קניתי איש את ה' — המושג המקורי של קניין תלוי במושג הייצור. עיקר הונו של אדם הוא כחו, משום כך משמעותו העיקרית של "קנה" אינה קניין על ידי כסף אלא על ידי כח. כך הקב"ה הוא "קונה שמים וארץ" (להלן יד, יט, כב); הוא הבעלים של השמים והארץ מפני שהוא בראם. בהרחבה, "קנה" — קלח הצמח, המוציא ציצים ופרחים. וכך גם בפסוקנו: על ידי הקרבת כחי קניתי איש זכר, בעזרת ה' ובסיועו.

6. Ramban on Genesis 4:1:1

AND SHE CONCEIVED AND BORE CAIN...The correct interpretation appears to me to be that she said: "This son will be for

רמב"ן על בראשית ד':א':א'

ותהר ותלד את קין...והנכון לי שאמרה הבן הזה יהיה לי קנין לה' כי כאשר נמות יהיה

me an acquisition for the Eternal, for when we shall die he will exist in our stead to worship his Creator.”...

Now she [Eve] called one son by a name indicating “acquisition,” and the second one she called Abel, denoting “vanity” because man’s acquisition is likened to vanity. But she did not wish to say so explicitly.

Therefore, no reason is written for the name of the second son.

במקומנו לעבוד את בוראו...

וקראה האחד בשם קנין והשני הבל כי קנין האדם להבל דמה ולא רצתה לפרש זה על כן לא נכתב טעם בשם השני

7. John Locke, Second Treatise, §§ 27

27. Though the Earth, and all inferior Creatures be common to all Men, yet every Man has a *Property* in his own *Person*. This no Body has any Right to but himself. The *Labour* of his Body, and the *Work* of his Hands, we may say, are properly his. Whatsoever then he removes out of the State that Nature hath provided, and left it in, he hath mixed his *Labour* with, and joyned to it something that is his own, and thereby makes it his *Property*. It being by him removed from the common state Nature placed it in, hath by this *labour* something annexed to it, that excludes the common right of other Men. For this *Labour* being the unquestionable Property of the Labourer, no man but he can have a right to what that is once joyned to, at least where there is enough, and as good left in common for others.

II. Turns out we don't own the humans we create.

8. Genesis 3:22-23

And God ה' said, “Now that humankind has become like any of us, knowing good and bad, what if one should stretch out a hand and take also from the tree of life and eat, and live forever!” So God ה' banished humankind from the garden of Eden, to till the humus from which it was taken:

בראשית ג':כ"ב-כ"ג

וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וְרָע וְעָתָה יִפְרֹי־שִׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְתִי לְעֵלָם: וַיִּשְׁלַחֵהוּ ה' אֱלֹהִים מִגֶּן־עֵדֶן לְעַבֵּד אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׂם:

9. Ramban on Genesis 3:22:1

AND NOW, LEST HE PUT FORTH HIS HAND. ...And now that Adam had the power of choice, He therefore guarded this tree from him for at first Adam did only what he was commanded and he did not eat thereof as he did not need it.

רמב"ן על בראשית ג':כ"ב:א'

ועתה פן ישלח ידו... והנה עתה שהיתה לו בחירה שמר העץ הזה ממנו כי מתחילה לא היה עושה אלא מה שיצווה ולא אכל ממנו כי לא היה צריך רחוק:

III. But they can choose us with love

10. Exodus 21:5

But if the slave declares, “I love my master, and my wife and children: I do not wish to go free,”

שמות כ"א:ה'

וְאִם־אָמַר יֹאמֵר הָעֶבֶד אֶהְבֵּד אֶהְבֵּתִי אֶת־אִדֹנָי אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בְּנָי לֹא אֲצֵא חֲפְזִי:

11. Genesis 25:8-10

And Abraham breathed his last, dying at a good ripe age, old and contented; and he was gathered to his kin. His sons

בראשית כ"ה:ח-י'

וַיָּגַע וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשֵׁיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשָׂבֵעַ וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמּוּיוֹ: וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וַיִּשְׁמַעֵאל בְּנָיו אֶל־מַעֲרַת

Isaac and Ishmael buried him in the cave of Machpelah, in the field of Ephron son of Zohar the Hittite, facing Mamre, the field that Abraham had bought from the Hittites; there Abraham was buried, and Sarah his wife.

הַמְכַפְּלָה אֶל־שָׂדֵה עֶפְרוֹן בְּנִצְחָר הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
מִמְרָא: הַשָּׂדֵה אֲשֶׁר־קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי־חֵת לְעֵמָּה קֶבֶר
אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ:

12. I Samuel 7:17

Then he would return to Ramah, for his home was there, and there too he would judge Israel. He built an altar there to the LORD.

שְׂמוּאֵל א ז:יז

וַתֵּשְׁבֵתוּ הָרְמָתָה כִּי־עָשָׂם בֵּיתוֹ וְשָׁם שָׁפֵט אֶת־יִשְׂרָאֵל
וַיִּבְנוּ־לָשָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה

13. Jeremiah 31:15-17

Thus said GOD: Restrain your voice from weeping, Your eyes from shedding tears; For there is a reward for your labor —declares GOD: They shall return from the enemy's land. And there is hope for your future —declares GOD: Your children shall return to their country.

יְרֵמְיָהוּ ל"א:ט"ו-י"ז

כֹּה אָמַר ה' מְנַעֵי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינֶיךָ מִדְּמֹעַה כִּי יֵשׁ
שֹׂכֵר לִפְעֻלָּתְךָ נְאֻמ־ה' וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב וַיִּשְׁתַּקּוּהוּ
לְאַחֲרֵיתָךְ נְאֻמ־ה' וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם (ס)

IV. Choosing the relationship gives power to the children - we are the coronators

14. Machzor Rosh Hashanah Ashkenaz, Musaf, First Day of Rosh Hashana, Kedushah 42

And all shall come to serve You and bless Your glorious Name, and throughout the isles they shall declare Your righteousness. And peoples will seek You, who knew You not before; and they will praise You, those who live in every part of the earth, and they will say, always, "Magnified be Adonoy."... And they will speak of Your might, and they will uplift You causing You to be uplifted above all, and they will fervently beseech Your Presence and **crown You with a crown of glory.** And the mountains will burst out in joyous song, and the isles will exult in Your Kingship, **and they will accept the yoke of Your kingdom upon themselves, and they will exalt You in the assembly of peoples. Those from far-off lands will hear of this and they will come, and they will tender unto You the crown of sovereignty.**

מִחֲזוֹר אֲשֶׁכְנֹז לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, תְּפִילַת מוֹסֵף, יוֹם
רֵאשִׁוֹן שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, קְדוּשָׁה מ"ב
וַיֵּאָתְּרוּ כָל לְעִבְדֶיךָ וַיִּבְרְכוּ שְׁמֶךָ כְּבוֹדְךָ. וַיִּגִּידוּ בְּאֵימִים
צְדָקָתְךָ. וַיִּזְדַּרְשׁוּךָ עַמִּים לֹא יָדְעוּךָ. וַיִּתְקַלְּוּךָ כָּל אֶפְסֵי
אֶרֶץ. וַיֵּאמְרוּ תָמִיד יִגְדַל ה': ... וַיִּמְלְלוּ אֶת גְּבוּרָתְךָ.
וַיִּנְשְׂאוּךָ מִתְנַשְׂא לְכָל לְרֹאשׁ. וַיִּסְלְדוּ בְּחֵילָה פְּגִיף.
וַיַּעֲשׂוּךָ גִזֵּר תִּפְאָרְתְּךָ: וַיִּפְצְחוּ הַרִים רְנָה. וַיִּצְהָלוּ אֵימִים
בְּמִלְכָּךָ. וַיִּקְבְּלוּ עַל מְלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם. וַיְרוּמְמוּךָ
בְּקִתְלָ עָם. וַיִּשְׁמְעוּ רְחוֹקִים וַיִּבְאוּ. וַיִּתְּנוּ לְךָ כִּתֹּר
מְלוֹכָה:

V. As for parents: let them go with love

15. Vayikra Rabbah 29:1

1 "On the seventh month on the first of the month" (Leviticus 23:24): It comes out that you say on Rosh Hashanah (the first of Tishrei in the first year) in the first hour, [man's creation] rose in thought; in the second, [God] consulted with the angels; in the third, He gathered his dirt; in the fourth, He kneaded it; in the fifth, He weaved it; in the sixth, He made it a

וַיִּקְרָא רַבָּה כ"ט:א'

בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ (וַיִּקְרָא כג, כד),
... נִמְצְאָתָּ אִתָּהּ אוֹמֵר בְּיוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּשַׁעַת
רֵאשׁוֹנָה עֲלָה בְּמִנְשֻׁבָּה, בְּשִׁנְיָה נִתְיַעַץ עִם
מְלָאכֵי הַשָּׁרָת, בְּשִׁלִּישִׁית כָּנַס עֶפְרוֹן, בְּרַבִּיעִית
גָּבְלוּ, בְּחֲמִישִׁית רָקְמוּ, בְּשִׁשִּׁית עֲשָׂאוּ גִלְמִים,

form; in the seventh, He blew breath into it; in the eighth, He placed him into the Garden [of Eden]; in the ninth, he was commanded [about the fruit]; in the tenth, he transgressed; in the eleventh, he was judged; **in the twelfth, he was pardoned. The Holy One, blessed be He, said to Adam, "This is a sign for your children: In the same way that you stood in front of Me in judgement on this day and were pardoned, so too in the future will your children stand in front of Me in judgement on this day and be pardoned in front of Me."** When? "On the seventh month on the first of the month"

בְּשִׁבְעֵינֵיט נִפְחָ בּוֹ נְשָׁמָה, בְּשִׁמְיִנֵיט הַכְּנִיסוֹ לְגַן, בְּתִשְׁעֵינֵיט נִצְטוּהָ, בְּעֶשְׂרֵינֵיט עֶבֶר, בְּאַחַת עֶשְׂרֵה נְדוֹן, בְּשִׁתִּים עֶשְׂרֵה יֵצָא בְּדִימוּס. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם, זֶה סִימָן לְבְנָיָהוּ כְּשֵׁם שֶׁעֲמַדְתָּ לְפָנַי בְּדִין הַיּוֹם הַזֶּה וְיֵצֵאתָ בְּדִימוּס, כִּדְ עֲתִידִין בְּנֵיךָ לְעַמֵּד לְפָנַי בְּדִין בְּיוֹם זֶה וְיֵוצֵאוּן לְפָנַי בְּדִימוּס, אֵימָתִי בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֲדָשׁ.

Jastrow, דימוס II 1

דימוס II m. (δημος) **1) people** (populus). Gen. R. s. 6; Ex. R. s. 15, v. בּוֹלִי II. — **2) popular gathering, public festival with games** (δημοτικὸς ἀγών) given by Emperors or high officials and connected with amnesty; in gen. *amnesty, pardon*. Y. Ber. IX, 14^b when the king נותן ד' grants a general pardon, opp. ספיקולה. — Kidd. 63^a הוה act as was done in that public game (Ar. דְּרִוּמוּס). — Lev. R. s. 29, a. fr. יֵצָא בַד' he was pardoned. Gen. R. s. 79 when he heard a divine voice say ד' ד' הוה *demus, demos* (pardon), the bird escaped, opp. ספיקולה. Y. Shebi. IX, 38^a top; Pesik. B'shall. p. 88^b דיניס (corr. acc.); a. fr. — [Ex. R. s. 2, beg. ינתן בַד', v. דְּרִוּמוּס. — Gen. R. s. 8 דְּרִוּמוּסָא, v. דְּרִוּמוּסָא. — Pl. דְּרִוּמוּסָא. Cant. R. to VII, 12 נְשִׂייל בַד' וְכ' let us take a walk among (observe) the amusements of the world.

16. Genesis 3:21-22

And God ה' made garments of skins for Adam and his wife, and clothed them. And God ה' said, "Now that humankind has become like any of us, knowing good and bad, what if one should stretch out a hand and take also from the tree of life and eat, and live forever!"

בראשית ג': כ"א-כ"ב

וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנֹת עוֹר וַיַּלְבִּישֵׁם: {פ} וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מֵאֵמָנוּ לְדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה אִפְּרִי־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מִעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחַי לְעֹלָם:

17. Genesis 21:12-16

But God said to Abraham, "Do not be distressed over the boy or your slave; whatever Sarah tells you, do as she says, for it is through Isaac that offspring shall be continued for you. As for the son of the slave-woman, I will make a nation of him, too, for he is your seed." Early next morning Abraham took some bread and a skin of water, and gave them to Hagar. He placed them over her shoulder, together with the child, and sent her away. And she wandered about in the wilderness of Beer-sheba. When the water was gone from the skin, she left the child under one of the bushes, and went and sat down at a distance, a bowshot away; for she thought, "Let me not look on as the child dies." And sitting thus afar, she burst into tears.

בראשית כ"א: י"ב-ט"ז

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם אַל־יַרְע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנְּעוּר וְעַל־אֲמָתְךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שְׁמַע בְּקוֹלָהּ כִּי בְיִצְחָק יִקְרָא לָהּ זָרַע: וְגַם אֶת־בְּנוֹת־הָאָמָה לְגוֹי אֲשִׁימְנוּ כִּי זָרַעָה הוּא: וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם וּבִבְקָר וַיִּקְחֵלֶחֱם וְתַמַּת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל־הַיָּגֶר שֵׁם עַל־שִׁכְמָהּ וְאֶת־הַיָּלֵד וַיִּשְׁלַחַהּ וְתַלְךָ וְתַתַּע בְּמִדְבַר בְּאֶרֶץ שָׁבַע: וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן־הַחֶמֶת וַתִּשְׁלַח אֶת־הַיָּלֵד תַּחַת אֶתֶד הַשִּׁיחִים: וַתַּלְךָ וַתִּשָּׁב לָהּ מִגְּד הַרְחֵק כַּמֶּטְרֵי קֹשֶׁת כִּי אָמְרָה אֶל־אַרְאֶה בְּמֹות הַיָּלֵד וַתִּשָּׁב מִגְּד וַתִּשָּׂא אֶת־קִלְעָה וַתַּכְּרָה:

18. I Samuel 2:18-19

Samuel was engaged in the service of the LORD as an attendant, girded with a linen ephod. His mother would also make a little robe for him and bring it up to him every year, when she made the pilgrimage with her husband to offer the annual sacrifice.

שמואל א ב': י"ח-י"ט

וּשְׁמוּאֵל מְשָׁרֵת אֶת־פָּנָיו ה' נֶעַר חָגוּר אֶפּוֹד בָּד: וּמַעֲיֵל קִטּוֹן תַּעֲשֶׂה־לּוֹ אִמּוֹ וְהַעֲלֵתָהּ לּוֹ מִיָּמִים וּגְמִימָה בְּעֹלוֹתָהּ אֶת־אִשְׁהָ לְזִבְחֹת אֶת־זִבְחֵי הַיָּמִים:

VII. Okay but we have to talk about the Akedah

19. Mishnah Ta'anit 2:4

For the conclusion of the first blessing: Redeemer of Israel, he recites: **He Who answered Abraham on Mount Moriah** (see Genesis 22:11–18), **He will answer you and hear the sound of your cry on this day. Blessed are You, Lord, Redeemer of Israel.**

משנה תענית ב' ד'

על הראשונה הוא אומר, מי ששענה את אברהם בהר המזריה, הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה, ברוך אתה ה' גואל ישראל.

20. Jerusalem Talmud Taanit 2:4:2

HALAKHAH: But was not Isaac redeemed? Since Isaac was redeemed it is as if all of Israel was redeemed. Rabbi Bevai Abba in the name of Rabbi Johanan: Abraham said before the Holy One, praise to Him: Master of the worlds, it is open and known before You that when You said to me to sacrifice my son Isaac I could have answered and said before You, yesterday You said to me, *for in Isaac will your descendants be named*, and now You are saying, *sacrifice him as elevation offering*. Heaven forbid that I should have done this, to the contrary I suppressed my inclination and did Your will. So may it be Your pleasure, Eternal, my God, that when my son Isaac's descendants will be in trouble and nobody will speak in their defense, that You will speak in their defense. *The Eternal will see*. You will remember for them the binding of Isaac and be filled with mercy for them. What is written afterwards? *Abraham lifted his eyes and saw a ram, after*, etc. What means "after"? Rabbi Judah ben Rabbi Simon said, after all generations in the future your sons will be gripped by sins and involved in troubles but at the end they will be redeemed by the horns of this ram, [as it is said], *and the Eternal, God, will blow the horn and go in Southern storms*.

תלמוד ירושלמי תענית ב' ד':ב'

הלכה: ולא יצחק נגאל. מפיון שנגאל יצחק פמי שנגאלו כלי ישראל. רבי ביבי אבא בשם רבי יוחנן. אמר אברהם לפני הקדוש ברוך הוא. רבון העולמים. גלוי וידוע לפניך שבשעה שאמרתי לי להעלות את יצחק בני הנה לי מה להשיב ולומר לפניך. אתמול אמרת לי כי ביצחק יקרא לה זרע ועכשיו את אומר והעלהו שם לעלה. חס ושלום לא עשיתי כן אלא כבשתי את יצרי ועשיתי רצונך. כן יהי רצון מלפניך ה' אלקיי. שבשעה שיהיו בניו שלי יצחק בני נכנסים לידי צרה ואין להם מי ילמד עליהם סניגוריא אתה תהא מלמד עליהם סניגוריא. ה' יראה. את נזכר להם עקידתו שלי יצחק אביהם ומתמלא עליהם רחמים. מה כתיב בתריה. וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר וגו'. מהו אחר. אומר רבי יודה בירבי סימון. אחר כליהדורות עתידין בניו ליאחז בעונות ולהסתבד בצרות וסופן להיגאל בקרניו שלאיל הנה. [שנגאל] וה' אלקים בשופר יתקע והלך בסערות תימן.

21. Machzor Rosh Hashanah Ashkenaz, Musaf, First Day of Rosh Hashana, Zikhronot 4

Our God and God of our fathers remember us favorably before You and be mindful of us for deliverance and compassion from the eternal high heavens. Remember in our behalf, Adonoy, our God, the covenant, the kindness and the oath which You swore to our father Avraham on Mount Moriah, and let there appear before You the binding with which our father Avraham bound his son Yitzchak upon the altar, and **how he suppressed his compassion to do Your will with a whole heart; so may Your compassion suppress Your anger against us**, and in Your great goodness turn Your fierce anger

מתחור אשכנז לראש השנה, תפילת מוסף, יום ראשון של ראש השנה, זכרונות ד'

אלקינו ואלקי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו ה' אלקינו את הברית ואת הקסד ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם אבינו בהר המזריה ותרצה לפניך עקדה שעמד אברהם אבינו את יצחק בנו על גבי המזבח וכבש רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם כן יכבשו רחמיה את פעסד

away from Your people, and from Your city, from Your land, and from Your territorial heritage. And fulfill for us Adonoy, our God the promise You made in Your Torah, through Your servant, Moshe, from the mouth of Your glory, as it is said: “I will remember for them the covenant with their forefathers whom I took out of the land of Mitzrayim, before the eyes of the nations, to be their God; I am Adonoy.” For He Who remembers all forgotten things from eternity, are You, and there is no forgetfulness before the Throne of Your Glory; **and the binding of Yitzchak— on behalf of his descendants— may You remember it today with compassion.** Blessed are You Adonoy, Who remembers the covenant.

מֵעֲלֵינוּ וּבִטּוּבָהּ הַגְּדוֹל יָשׁוּב תָּרוּן אַפָּךְ
מֵעֲמָךְ וּמֵעִירָךְ וּמֵאַרְצָךְ וּמִנַּחֲלָתְךָ. וְקַיֵּם לָנוּ
ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר שֶׁהַבְּטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ
עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֶבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר:
וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רְאשֵׁינִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהַיּוֹת
לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי ה': כִּי זָכַר כָּל הַנְּשָׁכָחוֹת
אֲתָהּ הוּא מַעֲוֵלִים וְאֵין נִשְׁכַּחַה לְפָנַי כִּסֵּא
כְבוֹדְךָ. וְעַקְדַת יִצְחָק לְזַרְעוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב)
הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר: בְּרוּךְ אַתָּה ה' זָכַר
הַבְּרִית: